

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 569
din data de 25.11.2015.

Dosar nr. 556/2015
Petiția nr. 6057/21.09.2015
Petent: L.F.
Reclamat: -

Obiect: decizii neunitare ale instanțelor de judecată din teritoriu.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 L.F., loc.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul susține că la Tribunalul Teleorman are câștig de cauză în solicitarea unui drept al său, pe când la Apelul părții reclamate, în speță SC Electrificare CFR SA, Curtea de Apel București îi respinge acțiunea ca neîntemeiată.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 6057/01.10.2015, a fost citat petentul L. F., pentru data de 31.08.2015, cu ridicarea din oficiu a excepției de necompetență materială a C.N.C.D., potrivit faptelor ce privesc interpretarea și aplicarea legii și a deciziilor neunitare ale instanțelor de judecată. Înalta Curte de Casație și Justiție este competentă să soluționeze astfel de spețe. Procedură legal îndeplinită.

3.2 -

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că se consideră discriminat, prin neacordarea dreptului său la grupa I de muncă, de către instanța din România. Aceasta îi respinge

acțiunea, prin Curtea de Apel București ca neîntemeiată. În anul 2014, petentul a depus la Tribunalul Teleorman o acțiune similară pentru obținerea grupei I de muncă, iar sentința tribunalului a dispus; „eliberarea reclamatului o adeverință din care să reiasă că în perioada 09.07.1980-01.04.2001 a beneficiat de grupa I de muncă„. În urma apelului formulat de SC Electricitate CFR SA, cu sediul administrativ în București, respectiv la Curtea de Apel București, a judecat cauza și a admis apelul, schimbând sentința dată de Tribunalul Teleorman.

Susținerile părții reclamate

4.2 -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care la Tribunalul Teleorman are câștig de cauză în solicitarea unui drept al său, pe când la Apelul părții reclamate în speță SC Electricitate CFR SA, Curtea de Apel București îi respinge acțiunea ca neîntemeiată.

Colegiul director, potrivit obiectului petiției, admite în ședința de deliberări excepția de necompetență materială invocată din oficiu în procedura de citare, cu privire la neunitatea deciziilor/soluțiilor acordate de către instanțele de judecată în teritoriu. Astfel, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis, în mod constant, că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991). Ca atare, pe aspectul invederat de petent cu privire la soluțiile neunitare date de către instanțe și la acordarea unor drepturi bănești la pensie, respectiv acordarea sumei convenite pentru grupa I de muncă lucrată, Colegiul consideră că, hotărârile adoptate se circumscriu *ipso facto* actului de justiție. Așadar, potrivit faptelor ce privesc deciziile neunitare ale instanțelor de judecată în teritoriu, Înalta Curte de Casație și Justiție este competentă să soluționeze astfel de spețe.

5.2 Colegiul director aduce la cunoștința petentului faptul că, potrivit Titlului III: Dispoziții privind asigurarea unei practici judiciare unitare, CAPITOLUL I: Recursul în interesul legii: Art. 514: Calitatea procesuală, “pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția invocată din oficiu, de necompetență materială cu privire la deciziile neunitare ale instanțelor de judecată din teritoriu.
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) L.F, loc.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE FLORIN – Membru

Intocmit Rodina Olimpiu Consilier Juridic SACD

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP